

Αλεξανδρούπολη, 19.5.1985

Ο Πρωθυπουργός κ. Ανδρέας Γ. Παπανδρέου έδωσε σήμερα το απόγευμα στην Αλεξανδρούπολη συνέντευξη προς τους πολιτικούς συντάκτες που τον συνοδεύουν.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Κύριε Πρόεδρε, είμαστε στο μέσον της προεκλογικής περιόδου. Τα μηνύματα από την Κρήτη και από τις υπόλοιπες περιοχές είναι χαρακτηριστικά. Προσωπικά, έχω την εντύπωση, επειδή παρόντην και στις προηγούμενες ομιλίες σας, ότι σ' αυτή την περιοδεία έχουμε μια αύξηση των παρόντων. Ποιό είναι το συμπέρασμά σας, και τί δίνει αυτό το μήνυμα;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Να κάνω πρώτα ένα σχόλιο, ότι γενικά, η Τηλεόραση δεν είναι ικανοποιητικό μέσο για τη σωστή παρουσίαση ενός πλήθους συγκεντρωμένων. Διότι η τεχνική της Τηλεόρασης, σήμερα, είναι τέτοια, ώστε υπάρχει μεγάλη ελαστικότητα στις δυνατότητες που διαθέτει ένας καλός σκηνοθέτης. Επομένως, είναι χρήσιμο να υπάρχει προσωπική εμπειρία και ορθότατα ερωτάτε πώς εγώ βλέπω, γιατί αυτό έχει σημασία, ή πώς εσείς βλέπετε όταν είστε παρών.

Και υπάρχουν τρία στοιχεία. Και τα τρία έχουν μεγάλη σημασία. Το ένα στοιχείο είναι, σε ποιό μέτρο αυτοί που συμμετέχουν σε μια συγκέντρωση και στις άλλες εκδηλώσεις είναι ντόπιοι, με κάποια έννοια, είτε είναι του Νομού, είτε είναι κάποιας περιοχής που περιλαμβάνει νομούς, σε ποιό μέτρο είναι πανελλαδική. Ένα από τα πράγματα που διαπιστώνει κανείς, είναι αυτό, όταν είναι παρών.

Το δεύτερο, είναι πράγματι, το μέγεθος, το πλήθος.

Το τρίτο είναι ο παλμός. Μιλώντας χωρίς καμμία υπερβολή και μιλώντας για τις περιοχές που έχω ο ίδιος επισκεφθεί, τις ξέρετε ποιές είναι, να μην τις επαναλάβω, είναι ασύγκριτα πιο ισχυρές με τις τρεις έννοιες -αν θέλετε- που ανέφερα πριν, από εκείνες του 1981. Δεν κάνω καμμία σύγκριση με το 1981. Καμμία. Και αυτό αποτελεί την ειλικρινή μου εκτίμηση. Θα έλεγα, λοιπόν, για το δείγμα το οποίο εγώ έχω ζήσει, ότι πρέπει να είμαστε παραπάνω

...//...

από το 1981. Βεβαίως, δεν έχει τελειώσει η περιοδεία. Δεν έχουν τελειώσει οι ομιλίες. Έχουμε να πάμε και αλλού. Αλλά, μέχρι τώρα, μπορώ να πω ότι έχω το αίσθημα, όχι μόνον ότι είμαστε πάνω από το '81, αλλά ότι υπάρχει μια δυναμική, η οποία παίρνει τη μορφή περίπου μιας χιονοστιβάδας. Αυτό που έζησα, σήμερα εδώ, ειλικρινά δεν το περίμενα. Βεβαίως, έχω έλθει πολλές φορές στην Αλεξανδρούπολη. Αυτό δεν συνέβη ποτέ. Και δεν ήταν φτιαχτό, γιατί η σύνθεση -δεν ξέρω αν το ζήσατε εσείς, έπρεπε να είσατε μπροστά εσείς και πίσω εγώ για να ζήσετε το πάθος και την ηλικιακή σύνθεση και την παρουσία της γυναίκας. Ήταν εντυπωσιακή. Δηλαδή, αισθάνεται κανείς ότι είναι πρωτοπόροι σ' αυτή τη μάχη. Είναι εντυπωσιακό πράγμα. Η ηλικιακή δέ σύνθεση περιλαμβάνει από νήπια, μέχρι γέροντες. Είμαι εντυπωσιασμένος και επομένως, οι προοπτικές, όπως εγώ τις διαβάζω, είναι πάρα πολύ ευοίωνες.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σας ρωτήσω το εξής: Μετά το Ηράκλειο, τις Σέρρες, την Καβάλα, τη Λαμία, την Πάτρα, θα μπορούσε να παρατηρήσει κανείς ότι ο τόνος - θα έλεγα - των ομιλιών σας είχε κάποια οξύτητα. Για να περιοριστώ μόνο σε ένα ζήτημα: Είναι το θέμα της αναφοράς και από κάτω αλλά και από σας, ειδικότερα στην Πάτρα, το θέμα της φωτογραφίας.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Όχι από μένα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είπα από κάτω και από σας, αν θυμάμαι καλά, είχατε απαντήσει.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Απλώς επανέλαβα το τελευταίο κομμάτι, αλλά το επανέλαβα ως ακροατής. Δεν το χρησιμοποίησα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ακριβώς, ακριβώς. Αν δεν κάνω λάθος, χθες, αυτός ο τόνος άλλαξε. Θα ήθελα να σας ρωτήσω, λοιπόν, αν αυτή η αλλαγή είναι μονιμότερη στο γενικό ύφος, και αν ειδικότερα, στο θέμα της φωτογραφίας, όπως σαν ακροατής είπατε στην Πάτρα, ανταποκριθήκατε και αν αυτό δεν θα επαναληφθεί.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Με συγχωρείτε, δεν δέχομαι αυτό το "δεν θα επαναληφθεί". Δεν δίνω εξετάσεις προς κανένα, ούτε και προς την "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ". Εξετάσεις δίνουν ορισμένες εφημερίδες και είναι πραγματικά δυστύχημα ότι η "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ" έγινε αυτό που έχει γίνει. Κάποτε το έλεγα "το έγκυρο φύλλο της Δεξιάς". Εν πάση περιπτώσει.

Σε καμιά περίπτωση δεν έχω μιλήσει για τον κ. Μητσοτάκη, αναφερόμενος στην ιδιωτική του ζωή, παρά μόνο στα σημεία εκείνα που ο ίδιος έχω προσωπική γνώση. Το 1965, 1966 και 1967 το έχω ζήσει, μάλλον, έντονα και σε εκείνο αναφέρομαι. Αυτό είναι που ξέρω για την πολιτική ζωή του κ. Μητσοτάκη, καθώς και για την δημόσια ζωή του από το 1974 και ύστερα. Τίποτε άλλο δεν γνωρίζω. Επομένως, δεν έχω -σαν υπεύθυνος πολιτικός- το δικαίωμα να αναμειγνύω άλλα θέματα τα οποία ο ίδιος δεν μπορώ να προσδιορίσω με την δική μου εμπειρία. Πρόθεσή μου σαφώς για όλη αυτή την εκλογική αναμέτρηση υπήρξε και είναι, να γίνει σε ήπιο κλίμα. Κάποτε το κατορθώνουμε και ελπίζω να το κατορθώνουμε περισσότερο, όσο περνάει ο καιρός. Κάποτε ξεφεύγουμε, ανθρώπινο. Αλλά, η πρόθεσή μου είναι αυτή και αυτή είναι και η πρόθεση της Κυβέρνησής. Θέλουμε να έχουμε εκλογές υποδειγματικές. Και πιστεύω, θα τις έχουμε. Απ'ότι φαίνεται μέχρι τώρα, πηγαίνουν καλά. Και έτσι, ελπίζω να μείνουν μέχρι την τελευταία στιγμή. Κριτής είναι ο λαός. Και θα μας κρίνει. Θα μας κρίνει, όχι από τη δύναμη της φωνής μας, και όχι από τις καταγγελίες, αλλά από την ουσία των θεμάτων.

Θα ήθελα, όμως, να κάνω μια διάκριση ανάμεσα σε αυτό που λέγεται ήπιο κλίμα, όπου δηλαδή αποφεύγει κανείς τα επίθετα, στο μέτρο του δυνατού, ή προσωπικές καταγγελίες και της ουσίας του και το έχω πει από το μπαλκόνι πολλές φορές και θα το επαναλάβω.

Αυτές είναι οι πιο κρίσιμες εκλογές που έχουμε δει για 10ετίες. Πιο κρίσιμες και από το 1981. Είναι κρίσιμες γιατί αντιμετωπίζει αυτός ο τόπος τον τεράστιο κίνδυνο να ξεθεμελιωθεί, κυριολεκτικά, στα πλαίσια ενός ρεβανσιισμού της άρχουσας τάξης. Εκείνων που την στηρίζουν. Η ανατροπή όλων των κατακτήσεων σε όλους τους τομείς των τελευταίων τεσσάρων ετών, και ίσως πέραν των τελευταίων τεσσάρων ετών, από τη μεταπολίτευση και ύστερα. Αυτός είναι ένας υπαρκτός κίνδυνος και δεν έχει καμμία σχέση με το ήπιο κλίμα όταν αναφέρεται

σ' αυτό. Δεν είναι εκλογές στις οποίες προτιμάται το ένα κόμμα από το άλλο, όπως γίνεται στην Ολλανδία, ή στο Βέλγιο, ή στη Δανία, απλώς, και όπου υπάρχει μια λογική -θα έλεγε κανείς- σε εναλλαγή πολιτικών δυνάμεων στην εξουσία.

Εδώ, είδαμε και πάσαμε σ' αυτόν τον τρόπο να φθάσουμε στο σημείο να είναι αισθητή πια η παρουσία του λαού, η λαϊκή κυριαρχία, να έχουμε Ένοπλες Δυνάμεις που να είναι ακομμάτιστες και ασχολούνται με το μέγα θέμα που τους έχει αναθέσει ο λαός, την προάσπιση της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας.

Τώρα, καμιά προεσβεία δεν τολμά να υποδείξει στην Κυβέρνηση τίποτα. Και έχω ζησει σε κυβέρνηση που υποδείκνυε και επέζε. Το έχω ζησει. Όπως και μετά το 1974 υπήρξαν παρεμβάσεις σε πολλά πράγματα, κυρίως στα εθνικά θέματα. Αλλά δεν τολμούν σήμερα να επισκεφθούν τον πρωθυπουργό της χώρας ή κάποιον υπουργό και να υποδείξουν. Ακόμη και αυτοί που εκπροσωπούν τη μεγάλη δύναμη της Δύσης, την Αμερική, γνωρίζουν ότι η κυβέρνηση μιλάει με τη φωνή του ελληνικού λαού και μόνο.

Επομένως, οι εκλογές αυτές είναι τεράστιας σημασίας. Πρέπει να περάσουμε αυτό 'το μήνυμα, που το έχει πιάσει καλά ο λαός γιατί εγώ έτσι εξηγώ πραγματικά αυτή την παρουσία του. Όχι ότι δεν κάναμε κάτι. Κάναμε. Και όπως λέω, να συγκρίνουμε τα 4 χρόνια με τα 40. Να τα συγκρίνουμε, δεν έχω αντίρρηση, αλλά υπάρχει αυτό το βαθύτερο πράγμα και θέλω να πω τούτο:

Δεν είναι αβάσιμη η καταγγελία, η "χίση" -πείτε το όπως θέλετε- να σχολιάζει κανείς τις θέσεις του αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στα εθνικά θέματα. Δεν έχω μέχρι τώρα μιλήσει, όπως ξέρετε, για τα διεθνή θέματα, για τα εθνικά θέματα και κάνω αρχή από την Αλεξανδρούπολη.

Παρά τις συνμιλίες και στα πλαίσια των ατέρμονων συνμιλιών υπό την αιγίδα του ΟΗΕ, προχωρεί η κατοχή της Βόρειας Κύπρου σε δημιουργία τετελεσμένων, "εκλογές" - "Σύνταγμα". Αυτήν την ώρα δεν υπάρχει σε ό,τι αφορά την απόσυρση των στρατευμάτων κατοχής, κανένα φως. Αυτό δεν έχει ουσιαστικά θιγεί στον διάλογο, στον

"τρίλογο" στην "τριλογία" Κουεγιάρ-Κυπριανού-Ντενκτάς.

Αυτή την ώρα έρχεσαι να πεις πού, στην ακριτική Ελλάδα, ότι δεν πρόκειται να παρεμβάλεις εμπόδιο στην ένταξη της Τουρκίας (στην Κοινότητα). Πράγματι, είναι στις προθέσεις σου. Πες πως είναι. Ίσως, είναι μία πολιτική, τέλος πάντων. Το δίνεις αυτό χωρίς εθνικό αντάλλαγμα, έστω. Και τί μήνυμα για τους Κύπριους είναι αυτό; Και τί μήνυμα είναι για τα νησιά, και τους Έλληνες στο Αιγαίο; Και τί δουλειά ήταν αυτή να αναφερθεί -θα το πω πολλές φορές το ερώτημα- σε διάλογο; Επί ποίου θέματος; Και απήντησε εδώ: Είπε υφαλοκρηπίδα. Εμείς, δηλαδή, πάμε γυρεύοντας για να πάρουμε; Δεν υπάρχει "να πάρουμε". Να πάρουμε τί; Δεν υπάρχει τίποτε να πάρουμε. Μόνο να δώσουμε. Έχουν 3%. Έτσι είναι η γεωγραφία, γιατί τα νησιά έχουν υφαλοκρηπίδα. Και εσύ θέλεις να αρχίσεις διάλογο και το λές; Για να δώσεις υφαλοκρηπίδα; Αυτό είναι το θέμα; Εδώ μπορούσα να χρησιμοποιήσω τραγικά άσχημη λέξη, να το χαρακτηρίσω. Δεν θα το κάνω. Εδώ είναι που μπαίνει το ήπιο κλίμα. Αλλά ο νοών, νοείτω. Αυτό μοιάζει σαν ξεπλήρωμα χρέους. Προς ποίους; Προς τους μεγάλους προστάτες και υποστηρικτές, είτε είναι η Σώγιερ, είτε είναι η Βόννη. Εν πάσει περιπτώσει αυτό το τονίζω, γιατί, πέρα από τις οικονομικές και κοινωνικές κατακτήσεις του λαού μας, υπάρχει το θέμα της εδαφικής ακεραιότητας και της εθνικής ανεξαρτησίας της χώρας μας. Και ομολογώ ότι εγώ ξαφνιαστήκα, γιατί δεν περίμενα ότι θα μπορούσε ο κ. Μητσοτάκης να πει αυτά που είπε όταν μίλησε στην Αλεξανδρούπολη. Γνωρίζω, βέβαια, την ιστορία και τις θέσεις του κ. Μητσοτάκη. Και διερωτώμαι πώς λειτουργεί αυτό το πράγμα που εμείς ονομάζουμε "πατριωτισμό" στην ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας. Και εδώ πρέπει να πω ότι δεν συμπεριλαμβάνω ολόκληρη την ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας σ' αυτό που λέω.

Υπήρξε ένα μεγάλο θέμα σχετικά με την ίδρυση του Στρατηγείου Λάρισας, όπου η θέση και του κ. Αβέρωφ ήταν, όπως η δική μας, ότι δεν μπορείς να ιδρύσεις το Στρατηγείο, χωρίς να ξέρεις ποιά είναι η περιοχή επιχειρησιακής ευθύνης της Ελληνικής Πολεμικής Αεροπορίας.

Ο κ. Αβέρωφ είχε την ίδια θέση με εμάς σαν υπουργός Εθνικής Άμυνας για την ίδρυση του Στρατηγείου της Λάρισας, όταν ο κ. Μητσοτάκης, σαν υπουργός Εξωτερικών του είχε ζητήσει με επιστολή να προχωρήσει στην ίδρυση του Στρατηγείου. Ο κ. Αβέρωφ απάντησε "όχι".

Τί ζητούσε, δηλαδή, ο σημερινός αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας: Να ιδρυθεί το συμμαχικό Στρατηγείο της Αάρισας και ακολούθως, ο αρχηγός της Νοτιοανατολικής Πτέρυγας του ΝΑΤΟ ( Αμερικανός ναύαρχος συνήθως). Ο Τούρκος αρχηγός των τουρκικών δυνάμεων της Σμύρνης και ο Έλληνας αρχηγός της 28ης ΑΤΑΔ θα καθόριζαν στη συνέχεια, την κοινή ελληνοτουρκική επιχειρησιακή ευθύνη στο Αιγαίο. Θα αναλάμβαναν, δηλαδή, οι Τούρκοι την προστασία των ελληνικών νησιών του Ανατολικού Αιγαίου.

Ο κ. Αβέρωφ απάντησε μ'ένα μεγάλο "όχι" γι'αυτό δεν μπορεί να γενικεύσω την κριτική μου.

...//...

ΕΡΩΤΗΣΗ: Υπάρχει όμως ένα άλλο πρόβλημα κύριε Πρόεδρε, ότι, σ'όλη αυτή ας πούμε, αν θέλετε τη συλλογιστική του ΠΑΣΟΚ, δεν τη συμμερίζεται η Αριστερά, και η ανανεωτική και η παραδοσιακή.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Ποιός ξέρει τι κάνει η Αριστερά; Μήπως ξέρουν οι ίδιοι; Εγώ έχω ένα αίσθημα βαθειάς απογοήτευσης, πρέπει να πώ, γιατί η πίστη μου στο σοσιαλισμό, όχι ανατολικού τύπου - αυτό είναι βέβαιο - αλλά όχι και σοσιαλδημοκρατία, και αυτό είναι βέβαιο, είναι μεγάλη. Και όχι μόνο αυτό. Έχω παρακολουθήσει τους αγώνες και τις τραυματικές εμπειρίες των στελεχών της παραδοσιακής Αριστεράς. Δεν μπορούμε ούτε εμείς να ξεχάσουμε τη Μακρόνησο. Έστω κι αν δεν είμασταν εκεί. Μερικοί από εμάς ήταν. Όχι εγώ. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε την ανταγωνιστικότητα και την προσφορά και παρόλο που πάντοτε με απωδούσε ο δογματισμός και κάποια μυωπία της παραδοσιακής Αριστεράς, και αναφέρομαι εδώ κύρια στο ΚΚΕ, ειλικρινά δεν μπορούσα να αναμένω ότι θα είμεθα ο μόνος στόχος αυτών των εκλογών. Δεν κάναμε δηλαδή τίποτε. Και αυτά τα οποία κάναμε, όπως η εθνική συμφιλίωση, όλα αυτά τα μέτρα, να μην τα επαναλαμβάνω σε σάς, τα ξέρετε, δεν βγάζω λόγο, θα τα έκαναν και οι άλλοι, υποτίθεται. Δεν τα είχαν κάνει όμως.

Και αυτή η ταύτιση ΠΑΣΟΚ - Δεξιάς, αποτελεί πράγματι έναν κίνδυνο, δηλαδή σε μια κρίσιμη ιστορική ώρα, εγώ δεν λέω να μας προσφέρουν τις εκλογές, δεν λέω να μας προσφέρουν, να δώσουν τη μάχη τους, αν πιστεύουν ότι πρέπει να αυξήσουν τις έδρες τους στη Βουλή, ας τις αυξήσουν. Αλλά εδώ έχουν πλέον αποσαφηνίσει ότι αποδέχονται τη Δεξιά, ουσιαστικά υπάρχει σε λειτουργία, ένα μέτωπο θα έλεγε κανείς, Ν.Δ.-ΚΚΕ. Και αυτό είναι μια τραγική εξέλιξη, όχι για τον τόπο, γιατί την αυτοδυναμία, θα μας τη δώσει ο λαός το '85. Αλλά η μετέπειτα ιστορία του Κομμουνιστικού Κόμματος πιστεύω θα είναι πολύ οδυνηρή για τους ίδιους. Γιατί δεν μπορεί η βάση του ΚΚΕ και τα στελέχη της αντίστασης, να πιστεύουν ότι το ΠΑΣΟΚ ήταν μια άλλη μορφή της Δεξιάς, ή ότι δεν πρόσφερε τίποτε τα χρόνια αυτά.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Υπάρχει και η εξής άποψη: Ότι η Δεξιά αναγνωρίστηκε σαν κόμμα της εξουσίας μέσω του εκλογικού νόμου.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Κανένα κόμμα δεν είναι κόμμα εξουσίας μετά την αναλογική, δηλαδή την απλή αναλογική. Κοίταξε, εγώ δέχομαι τούτο: Εγώ δέχομαι τούτο, ότι έχουν κάθε δικαίωμα να ασκούν κριτική κατά της κυβέρνησης και στο θέμα του εκλογικού νόμου. Δικαίωμά τους είναι και να κάνουν καμπάνια γι αυτό. Αλλά αυτό, η αναγνώριση της Δεξιάς σε κόμμα εξουσίας, μήπως δεν ήταν και προχθές κόμμα εξουσίας; Τέλος πάντων. Είναι δυνατόν να οδηγήσει σε συνεργασία με τη Δεξιά. Γιατί δηλαδή η Δεξιά είχε πάρει θέση υπέρ της απλής αναλογικής, που δεν πήρε το ΠΑΣΟΚ; Τι δικαιολογεί το γεγονός ότι ο κ. Μητσοτάκης ευχαριστεί τον κ. Φλωράκη και ο κ. Φλωράκης διαβεβαιώνει τον κ. Μητσοτάκη. Αυτά τα καιώματα είναι ανάξια ενός κόμματος που θέλει να ταυτίζεται με μια αγωνιστική ιστορία. Και τις συνέπειες αυτού - για το μέλλον τους - θα τις δούν το βράδυ, στις 2 Ιούνη.

Σε άλλη ερώτηση σχετικά με αναφορά σε ξένα κέντρα αποφάσεων για το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης είπε:

Δεν βρισκόμαστε σε δικαστήριο, αλλά γνωρίζετε ότι έχει η Ν.Δ. και ο αρχηγός της σήμερα, την ολόψυχη στήριξη της Βόννης. Εν πάσει περιπτώσει και αυτό είναι αναμφισβήτητα γνωστό και οπωσδήποτε βέβαιο, και της αμερικανικής κυβέρνησης. Δεν υπάρχει αμφιβολία γι αυτό. Και βεβαίως, το μεγάλο κεφάλαιο, αναμφισβήτητο, γιατί και αυτά ξένα κέντρα αποφάσεων είναι. Το μεγάλο κεφάλαιο στην Ελλάδα δεν είναι ελληνικό. Οι κατέχοντες, έχουν ελληνικά ονόματα. Συχνά δέ ζούν και στην Ελλάδα. Εν πάσει περιπτώσει νομίζω καμμία σύγκριση δεν μπορεί να γίνει - ή πρέπει να γίνει - με μάρ που ρητήριμά μας είναι ο ίδιος ο ελληνικός λαός.

Απαντώντας σε ερώτηση για το θέμα του αφορολόγητου των συντάξεων, είπε:

Αυτό είναι μια δική μου έμμονη ιδέα, θάλεγα, και ίσως οφείλεται και στο γεγονός ότι αυτά ισχύουν κατά πετυχημένο τρόπο και σε άλλες χώρες. Αλλά αυτό το οποίο δήλωσα, δεν είναι ο νόμος, δεν είναι

κάν το νομοσχέδιο. Είναι μία βασική αρχή. Θα μπορούσα να κάνω ορισμένες διευκρινίσεις: Αυτό θα το πραγματοποιήσουμε στη δεύτερη τετραετία μας.

Η εξοίρεση, δηλαδή, η μη φορολόγηση της σύνταξης, θα σχετίζεται με ένα ανώτατο όριο σύνταξης, που έχει κάποια ανταπόκριση στο επίπεδο ζωής της χώρας και τον τιμώριμο.

Σήμερα, κάπου 350.000 εξαιρούνται. Εμείς σκεφτόμαστε να πάμε 2,5 - 3 φορές πιο πάνω. Που σημαίνει ότι περίπου μία σύνταξη μέχρι 70.000 δραχμές τον μήνα, δεν θα φορολογείται.

Οποσδήποτε, αυτό συνδυάζεται με την πολιτική μας, την αύξηση θέσεων εργασίας, με την έννοια ότι αυτό δεν θα ισχύσει όταν έχεις εισόδημα από ενεργό συμμετοχή στην παραγωγική διαδικασία. Μπορεί να έχεις τη σύνταξη. Αν έχεις και δουλειά δεν έχω κανένα λόγο να κρίνω αφορολόγητη τη σύνταξή σου.

Αυτές είναι μερικές γενικές αρχές πάνω στις οποίες θα στηριχθεί το νομοσχέδιο που θα καταθέσουμε στην πρώτη -είμαι βέβαιος- σύνοδο της νέας Βουλής.

Πιστεύω, ότι το μέτρο έχει κάποιο κόστος αναμφισβήτητο για τον προϋπολογισμό, αλλά είναι ένα δίκαιο, λογικό μέτρο μέσα στην κοινωνική πολιτική μας, εντασσόμενο στον γενικό προϋπολογισμό.

Όπως βλέπετε, συσχετίζεται και με τις σχέσεις εργασίας. Πιστεύω ότι θα αποτελέσει μια θετική συμβολή.

---